

deelen een lange lijst van besliste gevallen gehad hebben, toch is er niets vreemds in, niets dat ons Gods wijsheid doet betwijfelen. Integendeel! Immers die vrijheid is wel degelijk een der verhevenste bestanddeelen van ons Christelijk leven. Zij toch verplicht ons, voor onze eigen rekening en gevaar, een standpunt in te nemen omtrent elk der betwiste vraagstukken. Daar nu vooroordeel en willekeur niet in des Christens leven behooren, kunnen wij de oplossing niet over laten aan een toevalligen, oogenblikkelijken indruk, of de geheele zorg er voor toevertrouwen aan te hulp geroepen leiders van het geweten, of aan zekere kerkelijke overleveringen, die voor ons zouden doen wat God geweigerd heeft te doen.

Ook onze minste besluiten moeten uit overdenking en geweten zijn gesproten. Wij moeten ons zelf en anderen reenschap kunnen geven niet slechts van wat we gelooven, maar ook van wat we doen. Daartoe is noodig dat, onder den invloed van Gods Geest, eenige groote beginselen langzamerhand hun werking en gezag uitstrekken tot de fijnste vertakkingen, de uiterste grenspalen van ons werkdadig leven, zoodat nooit iets geschiede alleen uit sleur of iets dat onverdedigbaar is.

En nu danken wij aan de te groote vrijheden, die zich eenige Corinthiërs veroorloofden, de kennis dier algemeene beginselen, welke ons zullen leiden bij 't gebruik onzer Christelijk vrijheid.

Genoemde Corinthiërs dreven hun vrijheid zoo ver, dat zij zich gerechtigd achtten, ziende op de nietigheid der afgoden, niet slechts wat van afgodenoffers was overgebleven op de markt te koopen en voorts te eten, maar ook aan heidensche feesten deel te nemen in bijzondere huizen of zelfs in tempels.

't Is duidelijk, dat zulk een gedrag groote ergernis in de